

ELŐRE A SZOCIALIZMUS ÉRTE A BÉKÉÉRT

1977. Szept. 6

PÁRTTÖRTÉNET
INTELL
KÖNYVTÁRA

Képes POSTÁS

A SZAKSZERVEZETI TÁJÉKOZTATÓ
MELLÉKLETE

KIADJA A POSTÁSOK SZABAD SZAKSZERVEZETE

Február

AZ V. KONGRESSZUSRÓL

KÉPES BESZÁMOLÓ SZAKSZERVEZETÜNK NAGY ESEMÉNYÉRŐL

Küldöttek jöttek az ország minden tájáról. A határmentéről, a nagyvárosokból, a kicsiny falvakból. 45 ezer postás szívdobbanását hozták tíz és tízezer postás gondolata, álma, panasza, öröme hangzott el az emelvényről. Postás bánattal, postás örömmel telt meg a terem. És nemcsak a küldöttek jöttek. Jöttek felelős vezetők, egyszerű dolgozók, kíváncsiak, néhányan a párt vezetői közül, néhányan a SZOT-tól, néhányan a minisztériumokból, hivatalokból és jöttek külföldről postások, hogy sok száz-ezer európai postás üdvözlét és szívét dobbanását hozzák a mi kongresszusunkra.

Kétnapos volt a kongresszus, 48 óra csupán, 48 óra 45 ezer gondolhoz, tervhez. Kevés, persze, hogy az, de mégis milyen sok! 23 hozzászóló

sok tízezer ember gondolatát vetette fel. Nem hiába csillogtak-villogtak a szép postás egyenruhák! Szó került mindenről, ami igazán fontos. A határozat, amelyet a kongresszus egyhangúan fogadott el, a postásélet minden területére gondol, mindenütt segíteni akar. És a kongresszus óta eltelt rövid idő alatt, már történt egy s más a bajok orvoslására. Nem jár már csomaggal a külterületi postás, segítettünk a nyugdíjasokon. Orvoslunk néhány régi igazságtalanságot.

Hogy zajlott le? — kérdezték tőlünk gyakran telefonon, írásban. S azt felelhetjük, egyszerűen, de szívhez szólóan. És sokak kívánságára most több oldalon keresztül mutatjuk be a kongresszusról készült képes beszámolóinkat.

Tanácskozik az V. kongresszus

a. 1257

Horn Dezső elvtárs, szakszervezetünk főtitkára a Központi Vezetőség
beszámolóját tartja

Orbán László elvtárs az MSZMP Központi
Bizottságának elismerését és üdvözlését tol-
mácsolta a postásoknak, s adott hasznos
tanácsokat a szakszervezeti munkához

Vaszilij Zsiganov elvtárs, a szovjet postások
küldötte a szovjet postás szakszervezet
üdvözlését hozta

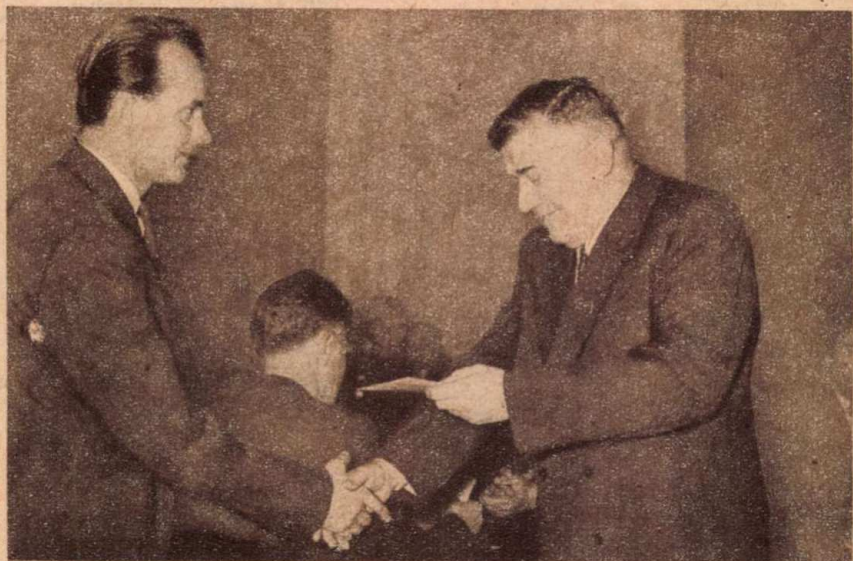

Péter Ferenc pécsi és Horváth Mihály szekszárdi küldött nagy
figyelemmel hallgatta a beszámolókat

A legjobb munkát végzett postás dolgozókat oklevéllel és ajándék-
tárgyakkal tüntette ki Kossa elvtárs. Kugler elvtárs Sztálinvárosból,
soron kívüli előléptetést kapott

1. Kossa István elvtárs, miniszterünk nagy beszédben foglalkozott a postások életkörülményeivel, munkájával, a posta idei és hároméves tervével

2. Josef Sturm osztrák küldöttet és a kongresszus többi vendégét, valamint az elnökséget virágokkal ajándékozta meg az úttörő postások küldöttsége

3. Légrádi Jánosné elvtársnőt (Eger) a kongresszus a Központi Vezetőség, az új Központi Vezetőség pedig az elnökség tagjává választotta

Georges Frischmann elvtárs a francia postások életéről nyújtott színes tájékoztatást és forró együttérzésükről biztosította a kongresszust

Szabó László (Sopron) a határmenti postásságy helyzetéről beszélt

A kongresszus szünetében Vaszilij Zsiganov szovjet küldött Kossa miniszter elvtárssal beszélget

Biró Bódis József a Mandátumvizsgáló Bizottság jelentését olvasta fel

Kónya Imréné a dolgozó postás asszonyok problémáit mondta el

Lévai János elvtárs a távírdamunkások helyzetét taglalta

A küldöttek egyhangúan megszavazták a Mandátumvizsgáló Bizottság jelentését

Rádi Károly elvtárs, a Központi Hírlapiroda küldötte

Molnár János elvtárs (Központi Táviráda) az idős mozgalom harcosok megbecsülésével, az ifjúság nevelésével foglalkozott

Karl Kalauch, a Német Demokratikus Köztársaság postásainak küldötte

Horváth Károly elvtárs a Miskolc vidéki dolgozók problémáit ismertette

Sasvári István (Központi Kábelüzem) a szakszervezeti munka megjavításáról beszélt

Fatalin János, a Budapesti Bizottság elnöke a munkaversenyszervezés új formáiról és lehetőségeiről beszélt

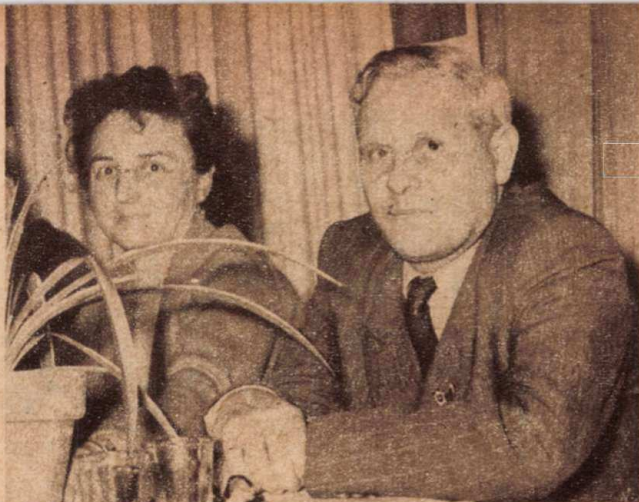
Szavaz a kongresszus. S egy órával később már olvasták is az új Központi Vezetőség névsorát

Szakács László, a Központi Számvizsgáló Bizottság elnöke a gazdálkodás ellenőrzéséről számolt be

A KÉPES POSTÁS

februári számából anyag-
torlódás miatt kimaradt új
pályázatunk, a „Gyermek-
mosoly” első fordulója, és
állandó rovatunk, a „Posta-
láda”. Ezért olvasóink el-
nézését kérjük. Mindkét
rovatunk újra jelentkezik
majd márciusi számunkban
és természetesen a gyer-
mekmosoly pályázat is az
eredeti feltételek mellett
folytatódik tovább.

Kőczyán András küldött a Budapest 70 postahivatal képviselője.
akit a kongresszus a szakszervezet elnökévé választott

Vidéki küldöttek egy csoportja

Kongresszusunkat jól sikerült kultúrműsor zárta le, amelyen nagy sikert aratott az énekkar és a táncsoport

Weinzdorn Imre kezelő,
egyesített kézbesítő, Baja

Tóth Józsefné főellenőr, Pásztó

A jól végzett munka jutalma

A legutóbbi hetekben számos postás dolgozó kapta meg a kitüntető „Posta Kiváló Dolgozója” címet. A mind gyakoribbá váló kitüntetés jól bizonyítja, hogy a postán egyre több szakértársunk végez kiemelkedő, átlagon felüli jó munkát. Minden kiváló dolgozó címmel kitüntetett postás dolgozó fényképét lehozni természetesen nem tudjuk. De közülük néhányat megismertetünk olvasóinkkal. Rájuk is, a többiekre is nagyon büszkék vagyunk és a megtisztelő cím elnyerése alkalmából mindannyiunknak szeretettel gratulálunk.

Ágnesz István szakkezelő,
Budapest 62.

Dénes Hona segédtiszt
Budapest (Főposta)

Kiss Zsigmond postafelügyelő,
Mór

NÖGYÜLÉS

a

*Horváth Mihály téri
postaszerveknél*

Az év első napjaiban jól sikerült nőgyűlést rendezett a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság, a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság és a József Távbeszélő Üzem közös Nótanácsa.

A gyűlésen Hajnal Balázné elnöknő megnyitó szavai után Bodonyi Pálné elvtársnő, a Nagybudapesti Nőbizottság titkára tartott előadást „A nők problémái” címmel, az egybegyűlt több száz főnyi hallgatóságnak. Részletesen beszámolt az országos nőkonferencián és a budapesti nőkonferencián elhangzottakról és ismertette a postás asszonyok-

kal az ezeken a konferenciákon hozott határozatokat.

A megjelent postás nődolgozók nagy figyelemmel hallgatták a beszámolót, amely utat mutatott és értékes tanácsokat adott arra nézve, hogyan könnyíthetnek életükön a dolgozó nők, hogyan segítik a Nőbizottságok a dolgozó asszonyokat a „két műszak” ellátásában.

Bodonyi elvtársnő beszámolója után a Budapest 62. sz. postahivatal kultúrgárdája vidám jelenetekkel szórakoztatta a nőgyűlés résztvevőit és Kábler Emmi a Központi Táviróhivatal dolgozója énekelt operett-dalokat Csillay Zsuzsa zongorakísérete mellett. A kedves, vidám kultúrműsor igazolta, hogy a budapesti postai üzemek közötti műsoreszmozgalom kialakulóban van.

Az igen jól sikerült Nőgyűlés a helybeli Nótanács, a Szakszervezeti Bizottságok jó szervező munkáját dicséri.

Katona Antal postaügyi miniszterhelyettes moszkvai útjáról beszél

ÜNNEPSÉG A KÖZPONTI TÁVIRÓ- HIVATALBAN

Az újév első napjaiban örömteli meglepetés érte a Központi Táviróhivatal dolgozóit. Katona Antal miniszterhelyettes elvtárs a moszkvai központi táviróhivatal dolgozóinak ajándékát hozta el a magyar postásoknak. Az értékes és szép ajándék egy album, amely a moszkvai központi táviró életéről, felépítéséről, legjobb dolgozóiról, és kulturális munkájáról szól és egy kis zászló. Katona elvtárs, a szerény kis ünnepség keretében értékes beszámolót tartott a kö-

zös távközlési és híradástechnikai fejlesztés érdekében aláírt szovjet—magyar egyezményről. Ez a megállapodás — mondotta Katona elvtárs — nagyban elősegíti majd a magyar híradástechnika fejlődését és kölcsönösen előnyös feltételek mellett teszi lehetővé a magyar és a szovjet posta berendezéseinek fejlesztését. Azután az egyszerű moszkvai polgárok életéről beszélt.

Ezután Bakós Elemér igazgató szólt egy pár szót, majd kiemelkedő és hosszú időn át végzett jó munkájáért „Kiváló dolgozó” kitüntetést kapott Matuka Mihály, a Központi Táviróhivatal minőségellenőrző csoportjának vezetője. Walter János távgepíró kezelőt ugyancsak kitüntették. Kettőjükön kívül még 19 dolgozó kapott oklevelet. A lelkes hangulatú ünnepség szép emlénye marad a Központi Táviróhivatal dolgozóinak.

Az ajándék átadás ünnepélyes pillanata

Postatörténeti érdekessegek A POSTAKOCSIRÓL

Nagy részletességgel foglalkoznak a régi postai szabályok a postakocsisokkal. A mindenre kiterjedő szabályozás a postakocsis munkájának fontosságát hangsúlyozta az egykori postán. Érthető, hisz rajtuk múltott a postai menetek, küldemények sorsa, az utasok biztonsága, testi épsége.

MILYENEK VOLTAK A FELVÉTELI KÖVETELMÉNYEK

A postaállomásoknak adott utastítás (közvetéve: 1855.) szerint: „Postakocsisok gyanánt csak jól ismert, életmódjukról jó bizonyítványokkal ellátott, a lovaglásban és hajlásban jártas, 18 évesnél idősebb, józan és éber egyéneket kell felvenni. Ezeknek megpálasztása a postamesterekre van bízva. Mindamellett mind felvételükről, mind elbocsátásukról a postaigazgatóságoknak jelentést kell tenniük. Ha ezt a postamester elmulasztja, 2 Ft bírságban marasztaltatik el, minden további mulasztásért pedig 4 Ft pénzbírságban”.

SZÜKSÉG VOLT-E EZEKRE A SZIGORÚ ELŐÍRÁSOKRA

Szükség volt, de mégsem ragaszkodtak hozzá mindig, amint a P. R. T. 1868. évfolyamának 85. oldalán a következőképpen olvashatjuk: „Ujabb időben több olyan tolvajlási és sikkasztási eset merült fel, melyek a postamesterek megbízottjainak hanyagságából, a postalegények (így is nevezték a postakocsisokat) bűnösségéből, vagy a postaküldemények kezelésére

nézve fennálló szabályok meg nem tartásából eredvén, a postakincslárnak ily úton okozott kár megtérítése a szabályok értelmében az illető postamesterre hármlott. Ily, sajnos esetek, s következmények kikerülhetése céljából a postamesterek a legkomolyabban íntetnek, hogy a postalegények, s más megbízottjaik megpálasztása körül a legnagyobb óvatossággal járjanak el, a postaküldemények, s legkivált a pénzzállítmányok kezelésére nézve előírt szabályokat mindenkor, s minden körülmény közt szigorúan kövessék; azok pedig, kik a postakezelést felfogadott kiadókra bízák, s értük felelősek, ezeknek működését folytonos éber szemmel kísérlék.”

A POSTAKOCSISOK EGYENRUHÁZATA

Hasonlóan szigorúak azok az előírások, amelyek a postakocsisok egyenruhaviselésére vonatkoznak. A postamester felelős volt azért, hogy a postakocsis szabályszerű egyenruhával legyen ellátva, szolgálatban viselje, tiszta és jó állapotban legyen. Arra is a postamester ügyelt, hogy akinek nem adományoztak díszruházatot, ilyet ne viselhessen. Az egyenruházat viselése körüli szabálytalanságokért a postamestert 5—20 Ft-ig terjedhető pénzbírsággal büntették és a hiányzó egyenruhadarabok árát vele térítették meg.

Sok érdekesség olvasható még a régi szabályokban a postakocsisokról, de ezekről talán majd később emlékezzünk meg.

Csehszlovák karmester

vezényelte a Postás Zenekart

1958. január 16-án

Zenekarunk félévszázados fennállása óta első ízben koncertezett külföldi vendég karmester vezetésével. Kedves csehszlovák vendégünk a plzeni rádió vezető karnagya, *Antonín Devaty* volt. A műsor első részében csehszlovák szerzők műveit vezényelte, többek között a nálunk még alig ismert *Suk: Vonósszerenád-ját*, majd *Dvorák: Csellóversenyét*, amelyet *Unger Emőke* művészi elmélyedéssel adott elő. A hangverseny második részében *Antonín Devaty Mendelsohn: Plasz szimfóniáját* és *Weber: Bűvös vadász* nyitányát adta elő. A hallgatóság lelkes tapsal köszöntö a gyönyörű estet.

Antonín Devaty munkatársunknak a következőket mondta a Postás Zenekarról: „Meglepett, hogy a zenekar ilyen kitűnő. A zenekar fejlődőképes, s az általam tapasztalt nagy igyekezettel, amellyel dolgozik, további szép sikerekre számíthat. További eredményes munkát kívánok,

hogy a dolgozók sok szép és élvezetes hangverseny részesei lehessenek”.

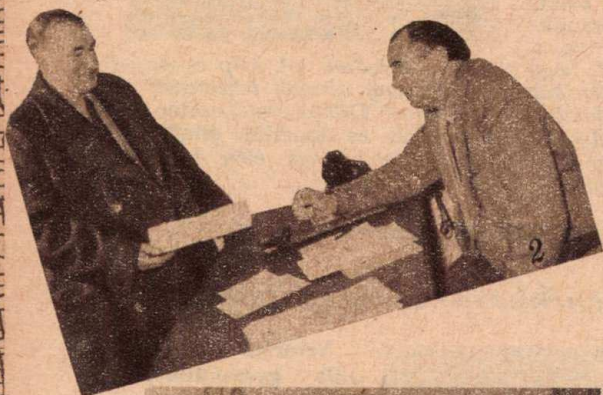
Antonín Devaty emlékezetes estjét köszönjük és reméljük minél előbb ismét zenekarunk élén láthatjuk. (Schadek)

Az óvodások énekkara a 70-es postán

Nemrégiben jól sikerült gyerekkünnepséget rendeztek a 70-es posta dolgozói. A nagy sikert aratott műsor fénypontja az óvodások énekkarának fellépése volt, egy pöttömnyi kislány vezetésével. Az óvodások első szereplésére a „Képes Postás” fotóriportere is ellátogatott és az alábbi képet sikerült elkészítenie. (Egri Gyula felv.)

Az Erzsébet ÉS EG PE

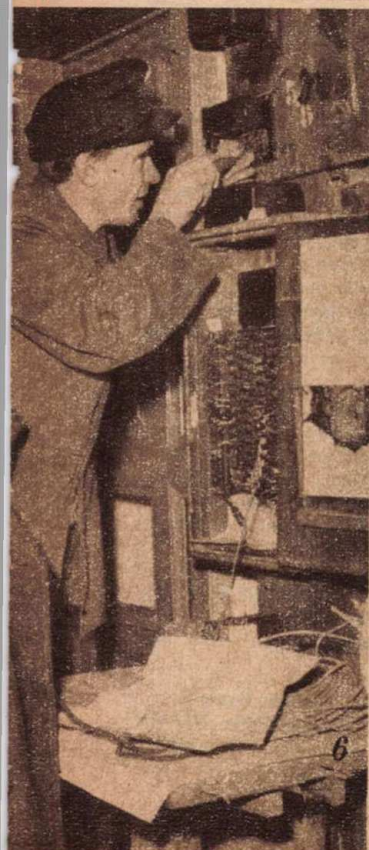
et-központ

Y SZERENCSES STI LAKÓS

1. Beadjam? No adjam? Hogy írjam? Adnak-e nekem telefont? — Jaj de nehéz ez a feladat!
2. Hát végre elkészült a kérvény! Majd Béla vagyok, telefont szeretnék kérni. Nem ő az első — dörmögő Turánszki Péter szakitárs, ügyintéző
3. A legválságosabb pillanat! Ez a kedves tekintetű, megnyerő postás, Szentiványi István csoportvezető, s az ő javaslata alapján dönt egy bíráló bizottság a telefon sorsáról. Persze, csak ha nincs műszaki akadály. Vajon erre a kérvényre mit ír?
4. Kedvező lehetett a válasz, mert Császár Mária már a szerlapon (vagyis a szerelőlapon) dolgozik
5. Palocsa-Nándor érpár nyilvántartó, akinek vétőjoga van minden telefonra, ha nincs szabad ér, nincs telefon, s ha nincs telefon, hígylék el, nem az ő jó-, vagy rosszindulatán múlik!
6. A többi aztán már magától megy, Tátrai Imre brigádvezető már a helyszínen köti be az érpárokat
7. Azután jön a belső szerelés, ez is Tátrai Imre, Dobó Lajos és Váczai Lajos munkája
8. És kész a szerelés. És ime az ember, Majd Béla a szereléses budapesti lakos, akit az Erzsébet Központ dolgozói bekapcsolnak a hálózatba. Tár-
esázott! — és az ördög vigye! — A szám: mással beszél!

(Fotó: Almási László)

AZ ÉLET NEM ÁLLT MEG

Sztrájk! zúgott végig a város csendes, hétköznapi életében, megbénítva a szíveket, az agyakat. Ezt bömbölte a külföldi rádió, ezt harsogták novemberben az üzemek, gyárak udvarán eddig soha nem ládott személyek. Sztrájk! És Péter mégis bement a telefonközpontba. A többiek is. Valamennyien. A különböző áramkört kapcsolók kezének egyetlen mocsanására mégis újra meg újra dolgoztak, engedelmeskedtek az irányító értelemnek. Délelőtt az Alföld, Dunántúl és a Tisza vidéke telefonközpontjai sorban érdeklődtek: Mit csinálunk?

A válaszok bizalmatlanok voltak. Az emberi kétkedés, a kínzó bizonytalanság, a gyötrő miért minden feleletből érezhető volt. A föld alatti kábelek és a föld feletti vezetékek száz meg száz kilométeren át reptették oda és vissza a lélek vajúdsát, az „okosan cselekvés” ingalag problémáit. Tizenegy órakor a fogyasztásjelző műszerek már alig mozogtak, jelezve, hogy kint a városban az élet — hacsak rövid időre is — de megállt. Ica, aki déli szolgálatra érkezett, elmondta, az üzemek bezártak, a közlekedés is leállt, mi következzünk. A munkástanács felszólította a központ valamennyi dolgozóját, döntsenek a munka folytatása vagy beszüntetése felett.

Tizenkét óra, de most senki sem éhes. Gyűlés van. Igen, nagy dolgokról kell most dönteni. Folytassák a munkát, vagy elvelve az okos szót, fellökve a józan értelem bátorítását, vegyék ki maguk és családjuk szájából a falatot, ledőljanak?

Valaki a hátsó sorból nagyot kiáltott. — Mit kell erről vitatkozni? Leállt az egész ország szolidaritást vállalva, ledőlünk mi is és punctum!

— De gondolják meg...

...Mindent meggondoltunk! Tovább nem óhajtottunk gondolni! Ez az egész nép érdeke! Aki fél, az nem magyar!

— Jó, ha úgy akarják egyesek, hát álljunk le. De — és itt megvillant a szeme Kiss Zoli bácsinak, a régi műszerésznek — ki vállalja a központot személyesen ledlítani?

A kérdés látszatra furesának tűnt, de az halálosan komoly volt. A tömegpszichózis átváltozott egyéni felelősség vállalássá. Senki sem tolakodott. Hosszú, néma csönd után mégis akadt valaki, hogy ő majd leállítja, ha addig él is! Így született meg a tragikus elhatározás. Délután, pontban három órakor a

kapcsoló táblán a központot leállítják s a városban így minden további telefonbeszélgetést megszüntetnek.

Negyed három. Valahol egy asszony fokhagymát aprít s még nem is tudja; alig egy óra múlva sürgősen mentőt kell hívni, hogy az orvostudomány világára segítsen egy új életet.

Fél három. A városi nagydruházz textilraktárában a ládák között füst szivárogo. Egy órán belül az őr majd észreveszi, de hiába, a tűzoltóság a telefonhívásra már nem jelentkezik.

Három óra. Forognak a keresők, kattognak a választók, mintha sietnének. Az ügykezesek egymásra néznek, pillantásuk idegesen a villanyórát lesi. Egyesek kismopolyognak helyükről, mintha „olt sem lettek volna”. Péter a biztosítéktáblánál áll. Tekintete komor. „Őr” várja. A cselekvő „Őr”.

A gépek mormoló, dmos zúgásában, mint egy film leperog addigi élete. Sok-sok évvel ezelőtt, mint pötlőmnyi emberke került ide. A korhatárt elérte, mégis alig tudtak vele mit is kezdeni. Cipelte a porszívógépet, később már forraszthatott is, olajozott, reszelt, csiszolt s a gépek zúgtak egyhangúan. Aztán egyik vízsga a másik után, Köngy és csavarhúzó.

Álmosító lámpafény, és ő keményfedelű kék rajzok felett görngedezik, kutalva az áram rejtélyes útjait. Készülődés az esküvőre, a munkatársak jókívánságai, a sok kedves ajándék. Aztán az első gyerek, az első örömek és az első bánatok. Ujjongások és könnyek. Tanúi rá azok a gépek, melyekre ő vigyáz s melyek az ő és mások életét is szebbé teszik. Igen, ebben a zúgásban ott kavarog egész eddigi és talán további élete. S ez most leáll!

Leáll? De miért álljon le? Vadul kavarognak agyában a gondolatok. Izmos kéz nehezedik a vállára. Hirtelen hátrafordul. Kiss Zoli bácsi jött vissza otthonról. — Ugye Péter, nem engedjük? — kérdi, mintha megérezt volna az a nagy vívódást mely, benne dúlt.

— Nem Zoli bácsi! Amíg mi itt vagyunk, nem!

És pár perc múlva rohan a mentőkocsi a jövőendő anyáért, szíreldzva száguld a tűzoltóautó megmenteni a nép vagyonát.

Az élet a telefonközpontban nem állt meg.

Réthly Gyula

Postaigazgatóság, Miskolc

MORSE és esernyő

A Képes Postás
IRODALMI PÁLYÁZATA

Mindenki tudja, hogy morse jelekkel történik a táviratozás az egész világon, de hogy elbeszélés címe legyen esernyővel kapcsolatban, az már furcsának tűnhet – pedig a valóság és a történet ezúttal valóság.

A harmincas évek végén esett meg, azonban megeshetne manapság is.

Sok tréfás történetet írtak már esernyők elvesztéséről, ámde – tudtommal – esernyő-estet morse táviróval eddig egyedülálló, Okulás elmondom.

Tehát történt – anno dacumál – egy nyári napon, hogy a világhírű tokaji borvidéken, Tarcál postahivatalában jártam. Dolgom végeztével kiballagtam a vasútállomásra, hogy a délutáni vonattal hazautazzam. Sok időm volt még vonatérkezésig, így a kánikulai melegben a váróteremből egy széket az állomás épülete elé, hűvös helyre állítottam s azon elhelyezkedve – aktatáskámat ölembé fektetve – a mindig velem utazó könyv olvasásába kezdtem.

Aznap hajnalban indultam Debrecenből – szakadók esőben, ezért hát esernyő is volt velem, s azt most az állomás falához támasztottam, a szék mellé. Elmerülve olvastam a roppant izgalmas regényt. Nem érdekelték a jövő-menő emberek s csak arra riadtam fel, hogy a hegy-kanyarból hirtelen berobogott a vonat. – Lehet, hogy késett egy kicsit, mert vágatva prűsköft befelé. – Megbámultam. Csattogtak a kocsi egymáshoz, ahogy fékezett a „vezér”.

A kalauzok máris kiabáltak: beszállni! Mindjárt fűtültek az indulót is. – Becsaptam a könyvem a táskámba és futva léptem fel a szemben levő kocsira. – A vonat kerekai nyikorogva s mindig sebesebben gördültek a fényes sínszalagokon. – Folytatam az olvasást.

Estefelé érkezünk Nyíregyházára, ahol át kellett szállni más vonatra. – A könyvet megint táskámba tettem s gépiesen nyúltam a

csomagtartóba az esernyőért. – Nini – hol az esernyőm? – kérdeztem magamtól, mert a tartóban nem volt, de az ülésen sem.

Hát hová is tettem – na? De hiába kerestem.

Hogy is volt csak – gondolkodtam. Hű, a mindenit, – csaptam a homlokomra hát – persze, persze – ott maradt a tarcáli állomás épületéhez támasztva. – A nagy vonatsietségben – (mert a vonat sietett, nem én) – elfelejtkeztem róla. Hej, pedig sokszor szükséges jószágom volt. Nahát – ez már elveszett –, parentáltam az esernyőmet bosszankodva – amíg a peronra sétáltam. Mégis, meg kellene próbálnom bejelenteni a forgalmi irodán – ötlött szembe. – Mentem is nyomban.

– Jó estét kívánok. Elveztettem kérem az esernyőmet – jelentettem be.

– Nem újság az kérem – felelt mosolygva egy nagybajszú vasutas bácsi –, meg-esik az mindennap a vasuton.

– He, he, he – ez igaz – csakhogy az én esernyőm nem a vonaton vészett el – mondtam én kesernyően, most már a pirossapkás forgalmista felé.

– Akkor meg miért panaszkolok nálunk – szólt az vissza és méltatlankodva tette le kezéből a „palacsintasütőt”.

Beláttam, hogy igaza volt, de nem hagytam magam.

– Engedelmet kérek, azért panaszkolom, mert az esernyőmet a tarcáli vasútállomáshoz támasztva hagytam.

– Az már más – tessék csak bemenni a távirászhoz, majd megkérdezi – irányított így a forgalmi tiszt.

Megköszönve a készséges intézkedést, siettem a távirószobába.

Na – mégis alakul már – szaladt végig az agyamon útközben.

A fiatal távirász éppen egyik morsegépen sebes tempóval kopogtatott. – Illendően meg-

vártam, amíg befejezte. – Akkor megkérdezte: mi tetszik? Igazán szíves volt. – Én meg szorongva előadtam pár szóval, hogy mi történt az esernyőmmel s hogy a forgalmi iroda küldött, ha lenne szíves Tarcál állomásánál megtudakolni ezt a dolgot.

– Óh, kérem semmi az egész, már kérdezem is – udvariaskodott a távirász. – Ezzel az egyik morsegéphez ment s kezdte nyomkodni a billentyűt. – Az „L” betűt kopogtatta –, nyilván Tarcál állomás hívójelét. – Én csak álltam várakozó szerényen az ajtónál. – Nemsokára jelentkezett is Tarcál.

A távirász rögtön kopogtatta neki a sok pontot és vonást – én meg hallgattam: „Itt van egy jámbor m... azt mondja, hogy ott hagyta az esernyőjét az állomás előtt a falhoz támasztva. Megtalálták?”

Kicsit előntötte arcomat a pirosság a nemvárt aposztrofálásra, de hát tehetett a távirász arról, hogy én is jó morseista voltam? Nem tehetett, villant a gondolatomba. Álltam és vártam a választ. Adta is Tarcál mindjárt: „Megtaláltuk, hova küldjük?”

Ilyen kedvező válaszra már nem állhattam meg, hogy közbe ne szóljak – a legközelebbi vonattal Debrecenbe a forgalmi irodának küldjék el. A távirász elszápadt arccal nézett rám hátra.

Bocsánat – motyogta elhűlve – s már nem oly helytlen kopogtatta válaszat. – Mikor befejezte – megköszöntem a szíves közbenjárását és csak annyit fűztem hozzá, hogy – véletlenül – magam is tökéletesen veszek hallásból, mert postás vagyok.

A lényeg az volt, hogy a másnap esti vonattal az én esernyőm egyedül utazva, megérkezett a debreceni forgalmi irodára, ahol – az előző napi érkezéseimkor, bejelentésem és elmesélésem után –, derős barátsággal nyújtották át.

Barezag István
Debrecen, Postás szakszv. t. b.

1000 POSTÁS műalkotása

Az elmúlt hetekben zárta be kapuit az V. Országos Postás Foto Képzőművészeti kiállítás. A nagy érdeklődéssel várt kiállításon mintegy ezer postás műalkotást mutattak be. Éjjel-nappal tanácskozott a zsűri, hogy melyik fényképet vagy szobrot helyezze el az Egressy Gábor Klub szűkre szabott helyiségében. Nagy gondban főtt a zsűri feje, mert a beérkezett 252 festményből, rajzból, kartatúrából csak 71 darabot, a beérkezett 673 fekete-fehér és színes fényképből csak 207 darabot tudott kiállítani. Pedig lett volna ott több érdekes!

Dehát majd legközelebb a VI. kiállításunkon! Addig is, ameddig a nagyobb vidéki városokban is megtekinthetik majd vándorútra kerülő kiállításunkat, bemutatjuk a legnagyobb sikert aratott és díjakkal kitüntetett festményeket.

Kálmán Béla: Árvíz című munkája

Besenyi József díjnyertes: Női tanulmánya

A kiállítás egyik legszebb képe
Sulyok Gabriella: Férfi tanulmányfeje

Akinek életében az első sikert
ez a kiállítás hozta
Sulyok Gabriella postás fiatal II. díjnyertes
képe előtt. (Foto: Tornyai József)

KI LESZ A LEGJOBB POSTÁS HÁZIASSZONY?

Beküldte: *Bötykös Lászlóné*
(Központi Távirada)

Krémes

30 dkg lisztből, vízzel, 1 kávés-kanál ecettel, diónyi zsírral és kevés sóval rétestésztát készítünk. 30 dkg haját hártától megtisztítva lekaparunk késsel, 5 dkg liszttel a haját összedolgozzuk. A tésztát 20 percig letakarva pihenni hagyjuk, utána a lisztezett deszkán ahogy lehet kinyújtani sodrófával és a haját csomókban rárakni és a tésztát összehajtogatni ezt háromszor megismételni $\frac{1}{2}$ órai pihenéssel.

Arra kell vigyázni, hogy a kiszodrás után mindig egyformán legyen hajtogatva a tészta. Ebből a mennyiségből 32 db krémes lesz. Az utolsó hajtogatás után vékonyra kisodorni és tepszi hátán forró sütőben megsütni. Azt a felét a tésztának, amelyik a teteje lesz, előre kockára felvágni és úgy sütni.

Krémje: 1 liter tej, 1 vaníliás-cukor, 30 dkg bármilyen cukor és 4 tojás, 6 evőkanál liszt.

Két tojásfehérjét külön teszünk, 2 dl tejet a cukorral, liszttel és tojásokkal simára elkeverni, azután beleönteni a többi tejet, hogy csomómentes legyen. És a tűzhelyre téve állandó keverés mellett kemény péppé főzni. Amikor levesszük a tűzhelyről a 2 tojásfehérjét kemény habnak felverve könnyedén elkeverjük. A kisült tésztákat a krémmel megtöltjük, porcukorral a tetejét behintjük.

Nánási Attiláné (Budaörs)

Az avas zsír használhatóvá tételéről

Az avas zsírt vaskazékban hevítjük, mihelyt megolvad öntsünk hozzá lefőlőzött édes tejet, 6–8 liter zsírra 1 literrel. A esakhamar képződő barnás, kellemetlen szagú habot szedjük le mindaddig, míg a zsírban semmi tejfosztlány sem

mutakozik többé. Amikor a zsír teljesen megtisztult és leülepedett, óvatosan leöntjük, hogy a lerakódás vele ne menjen.

Balázs Mátyásné (Budapest) tanácsa

Bútoraink fényét

visszaadhatjuk, ha barna cipőpasztával bekenjük és puha ruhával fényesítjük.

És még egy jó tanács:

Szobanövényeinket pormentesíthetjük, ha glicerinnel vékonyan bekenjük.

Xeravits Gézané (Budapest)

Húsos karfiol

Szétcszedett karfiolt sós vízben félpuhára főzünk, tűzálló tálat ki-kenünk zsírral, beletesszük a karfiolt és vajjal megöntözzük. Megdarálunk 40 dkg sertéshúst, összekeverjük 10 dkg kockára vágott szalonnával, 2 db nyers tojással, só, bors, paprika kerül bele, valamint egy fél áztatott zsemle és annyi tejfellel öntjük nyakon, hogy lágy legyen és rátesszük a karfiolra. 10 dkg rizst párolunk, egy tojást és 5 dkg sajtot teszünk hozzá, ezt a húsrá kenjük, tetejét morzsával megszórjuk, vajjal leöntjük és sütőben megsütjük.

özv. Serbán Pálné (Eger, 1. posta)

Jótanácsaiból

közzöljük a következőket:

A rizs soha nem áll össze, ha háromszor annyi vizet öntünk rá, mint a rizs mennyisége. Legjobb bögrével kimérni. De kavarni nem szabad!

A húst mindig egészben mossuk meg, hideg folyó víz alatt.

A préselt zsír nem avasodik meg, ha kissé megszózzuk a kiolvasztásnál.

Szép zöld marad a spenót és a sóska színe, ha meleg vízbe tesszük

oda főni, vagy ha csipetnyi szóda-bikarbónát adunk hozzá.

A gomba bőrét se a gomba kalapjáról, se a száráról ne húzzuk le, mert abban van az aromája. Csak a tönk homokos részét vágjuk le, és a gombát több vízben alaposan mossuk meg, különösen vigyázva arra, hogy a lebernyegek között ne maradjon homok.

Boglár Sándorné (Győr, 2. posta)
a kátrányfolt házi eltávolításához
nyújt segítséget

Kátrányfoltot tisztá zsírral mindig kidörzsölhetünk mosás előtt. Az egész eljárás nagyon egyszerű, a foltra ráteszünk egy kis zsírt és mintha szappan lenne, azt addig dörzsöljük a folton, ameddig a kátrány a szövetből vagy vászonból el nem tűnik.

Szegner Anna (Balassagyarmat, Damjanich utca 3. szám alatt lakó)
postás háziasszonyunk receptjeiből közöljük az

„Olasz elegáns”
készítési módját.

Három tojásból piskótát sütünk (lehet az vizes is), egy tortaformában. Mikor kihűlt, rummal meglocsoljuk. Jó negyedliter tejbe vaníliát, 10 dkg cukrot, 3 tojássárgáját, 3 dkg lisztet keverünk. Majd sűrűre főzzük. Hagyjuk kihűlni. Amikor kihűlt, a meglocsolt piskótára kenjük 3 tojás habját 10 dkg cukorral, és meggy- vagy barackízal ízesítve a krém tetejére kenjük. Pár pillanat alatt a sütőben rózsaszínre sütjük. Sütemény alakban is elkészíthetjük, de akkor tojás hab helyett tejszínhabot tegyünk bele.

Vétek Jánosné ráckevei háziasszony-
társunk receptkönyvéből

a krémes töltöttalma
készítési módját közöljük.

$\frac{1}{2}$ liter tejszínből, 6 tojássárgájából, egy kávéskanál lisztből és 10 dkg cukorból gőz felett krémet

főzünk. Meghámozunk 12 db almát, kivágjuk magházukat, megkenjük külsejüket eltrómlével és egész kevés vízben puhára pároljuk, de vigyázzunk, hogy szét ne főjenek! Az így kezelt almákat azután szitára tesszük és a magház helyét megtöltjük ribizli- vagy baracklekvárral, leöntjük krémmel, jégre tesszük és onnan találjuk.

Faragó Andrásné Nyíregyházáról
azt írja pályamunkájában:

A háziasszonyok mindig sietnek. Épp ezért praktikus a következő receptem. Ha dolgunk van, piacra, az üzletbe kell mennünk, mielőtt elmennénk megkavarjuk és mire hazajövünk kész, csak sütni kell. Közismert tészta a neve:

pitetészta.

Egy liter tejből, 1 tojásból, egy kávéskanálnyi zsírból, 2–3 evőkanál cukorból, egy kávéskanálnyi sóból, 2 dkg élesztővel és megfelelő mennyiségű lisztel, pitetészta készíthető. Vigyázzunk, hogy gyengébb legyen mint a kalácsészta. Verjük fel, tegyük meleg helyre kelni és ha megkelt, öntsük zsírozott tepsibe, ahol még egy kicsit hagyjuk kelni. Ameddig kel, kb. $\frac{1}{2}$ kg tehéntúrót összegyúrunk egy tojással és az így nyert masszából diónagyságú gombócokat formálunk, és azokat a tepsiben levő tészta alá rakjuk. Olyan távolságra, hogyha kisül, négyzetes darabokra tudjuk vágni úgy, hogy minden darabra egy gombóc essék. Kenjük meg a tetejét zsíros kenőtollal, hogy fényes legyen, hintsük meg vaníliás cukorral és foggasszuk el jó étvágygal, melegen.

Kedves, postás háziasszonyok!
A pályázat sorsa továbbra is nyílt, épp ezért szeretettel várjuk az újabb pályaműveket!

A KÉPES POSTÁS
szerkesztősége

1958. Farsang.

7
Folk's
Attire

Egy postás RUHA TERVEZŐ

ALBUMÁBÓL

Ránk köszöntött a báli szezon! Hányszor fogjuk a fejünket és kérdezzük magunkat: „Mit vegyek fel? Mit vegyek fel?” A szép ruha drága – nem mindenkinek telik még rá. Amellett az esti ruhák színét, fazonját ügyesen kell megválasztani. Esti világlátásban egész más szín áll jól a hajhoz, az arc színehez. Ezt minden nőnek magának kell tudni eldönteni

a legjobban. És a ruha még önmagában nem elég. Ékszer kell hozzá és az idén ismét nagyon divatos virág. Dehát ezek elvidólgok. A kérdés továbbra is marad: „Mit vegyek fel?”

Nektek szeretnék segíteni postás asszonytársak. Bemutatom néhány saját készítésű és tervezésű ruha-tervemet. Jól mutatnak, és olcsók! Otthon is könnyen előállíthatók.

1. Világosszínű taftból készül ez a fiatalos, nagyon húzott kis táncruha. Nyaknál, deréknál sima pánt alól hullanak ki a ráncok. Hajba, derékra hozzáálló színű finom kis virágot tűzünk fel, a nyakra pedig keskeny fekete bársonyszalag illik. A derék hosszításának vonala a nyak-kivágással egyezik.
2. Ezt a fazont csak szép nyakú és vállú, karcsú nők csináltassák. Puha szövethől, bársonyból vagynehéz sötétszínű selyemből készül. Egészen alakra simul, a derék fényes fekete (saját színű) gyöngyökkel vagy flitterrel van hímelve.
3. Az előző ruhához való kis kabátka a ruha anyagából. Nyak és kélelő ugyanúgy van díszítve, a virágot ilyenkor a kabát gallérja alá tűzzük. A gyöngyöket lefejtve délutáni kosztümnek lehet viselni.
4. Világos nylon-blúz sötét szoknyához azoknak, akik egyszerűbben akarják megoldani az esti ruhakérdést. Rövid, vagy könyökig érő buggyos ujjal egyaránt csinos.
5. Sötét bársonyderék, alatta bármilyen színű, bármilyen nagymintás (kockás, virágos) taftszoknya. Egyetlen dísz a mély kivágásba hulló csomós gyöngysor.
6. Ismét egy esti kabátka. Bordó, közep-kék vagy fekete szövethől készülhet. Rövid kis kínai kulfazon, melynek elejét és ujját magyaros pamuthímzés díszíti. Ujja könyökig ér, szűkítve vagy egész bőre is lehet készíteni.
7. Könnyű selyemruha-princessz szabással, teltkarcsú alakra. Lépcsőkor rejtett pliszszé adja meg a bőséget. Tű vagy virág jön a hegyes kivágáshoz.

8. Ha van egy sötét, sima szoknyánk, görögösen redőzött világos anyagból lehet felsőrészt csináltatni hozzá. (Házilag is lehet rögtönözni úgy, hogy az anyagot el sem kell szabni.)

Fekete Attiláné
Posta Központi
Kábelüzeme

Szerkesztőségi közlemény

A „Képes Postás” novemberi számában közlemény jelent meg, mely szerint a felemelt decemberi dupla szám ára változatlanul 1 Ft lesz. A közleményből a felületes ellenőrzés következtében kimaradt, hogy ezt a kedvezményt csak az előfizetők kapják. Ezzel kapcsolatban olvasóink elnézését kérjük.

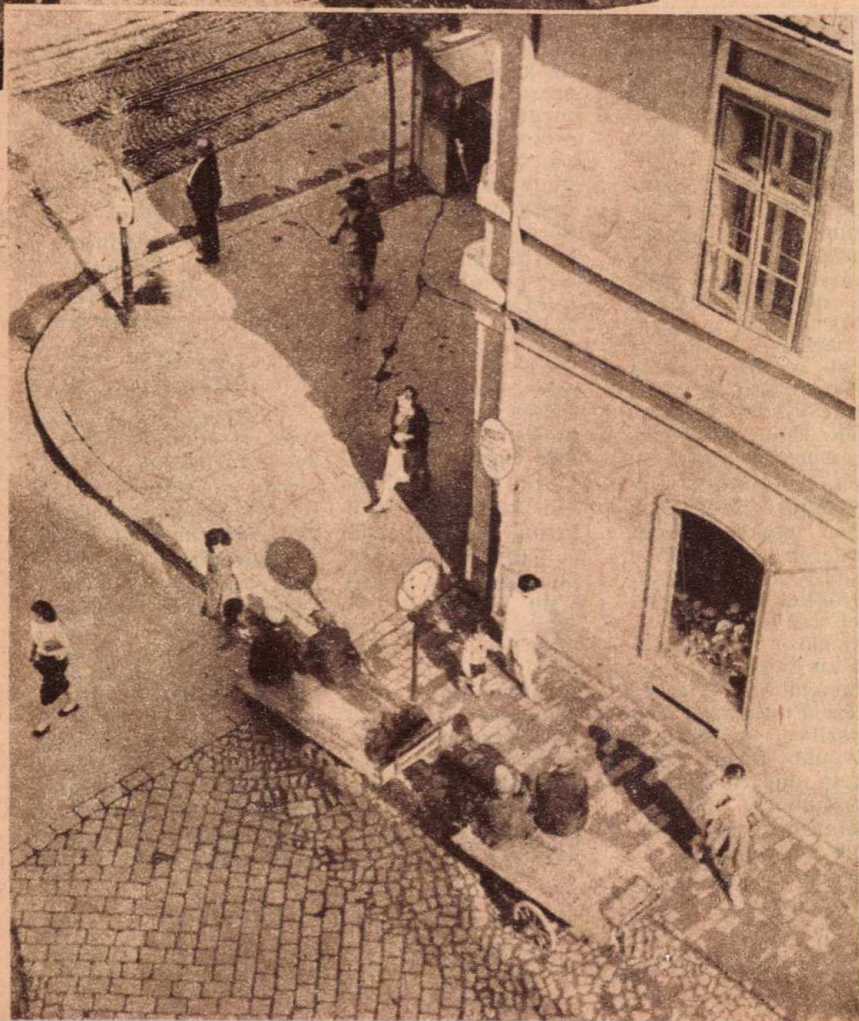
Törekszünk arra, hogy a „Képes Postás” színvonalának javításával, vonzó, érdekes tartalommal részlegláljon az olvasók elismerésére.

Garamszegi Géza : Tél

Foto
Pályázatunkra
Érkezett

Bérei Mihály :

A szálló ablakából

Bacsó György : Hortobágyi viselet

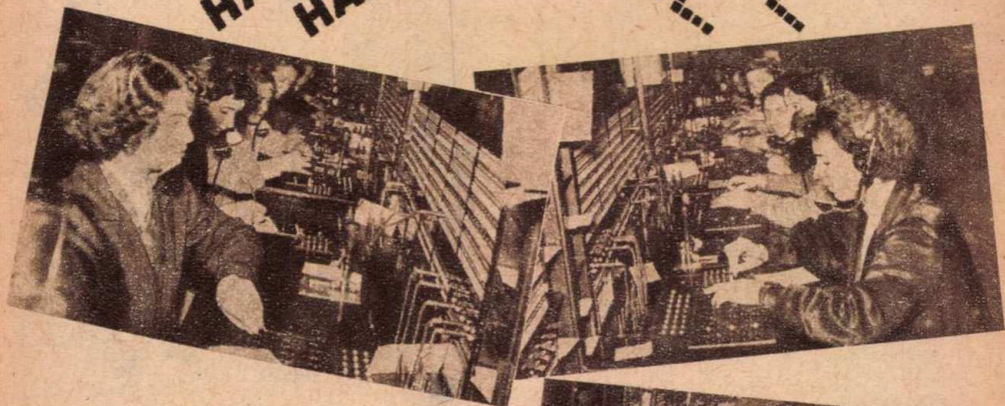

Pászthory Loránd : Balatoni esendélet

Katona Imre : Komor falak, vidám gyerekek

**HALLÓ!... HALLÓ!... HALLÓ!...
HALLÓ!... HALLÓ!...**

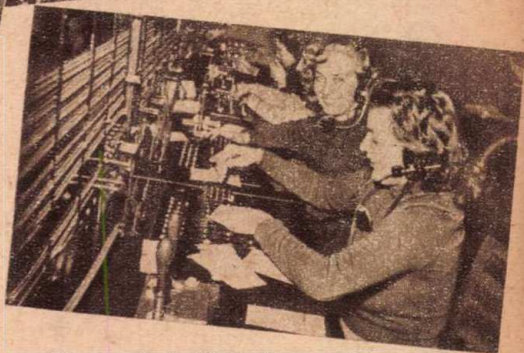

BUDAPESTI

Gabriellák

12 nevető lány — KISZ-brigád
a Helyközi Távbeszélő központban —
nem is tagadhatnák le, hogy postások.
Árulkodik munkaeszközük. 12
lány...

12 egyforma gondolat!

Versenyt indítottak szakszerveze-
tünk V. Kongresszusának tiszteletére,
s e verseny előnyének élvezői helyközi
beszélgetést folytatni kívánok népes
táborának tagjai.

Mert a mosoly pillanatai rövidek,
épp csak egy váltás idejéig tartanak,
s aztán a munka percek jönnek.
A megfeszített munka percek. Forró,
nehéz percek ezek, de érdekes, színes
a munkájuk.

A budapesti Gabriellák naponta
többször körbetelefonálják az országot,
fél Európát, sőt olyankor még a leg-
távolabbi kontinensekkel is beszélnek.

12 telefonoskisasszony, 12 nevető
lány, ime ilyen vidámak munka
közben is!

Nevető Képes Postás

Vidéki kiszálláson

Egy vidéki kiszálláson történt, egy kisvárosi szállodában. A postás beírja nevét a vendégekönyvbe, s észreveszi, hogy óriási poloska mászkál a papírlapon. Mérgelődik, s így beszél a portáshoz:

— Nézze, hogy a poloskák a szobában és az ágyban futkároznak, az hagyján, de hogy ez a bestia idejőjön és megnézzé, hogy melyik szobában fogok aludni, az túlzás...

—O—

Bajban a postás...

Egy megtévedt postás áll a bíróság előtt:

— Bíró úr szeretném ha egy jó ügyvédet rendelnének ki a védelmemre.

— Ugyan — mondja a bírósági, hiszen magát rajtaérték, miközben a csomagokat dézmálta, mit tudhat hát a védő a mentségére felhozni?!

— Erre lennék kíváncsi magam is, bíró úr!

—O—

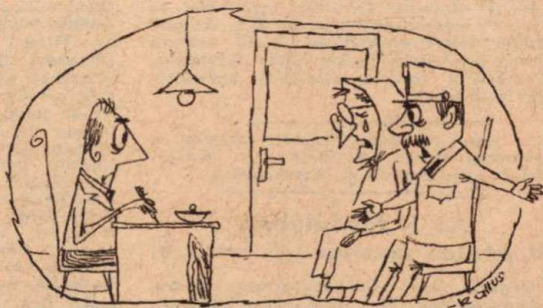
Doktornál

Hektoliter kolléga elmegy az orvoshoz, mert megdagadt a lába. Ránéz az orvos és azt mondja:

— Hát ez bizony vízibaj!

— Hogy lehet az — csodálkozik Hektoliter — hiszen én sohasem iszom vizet!

A házibéke harcosa

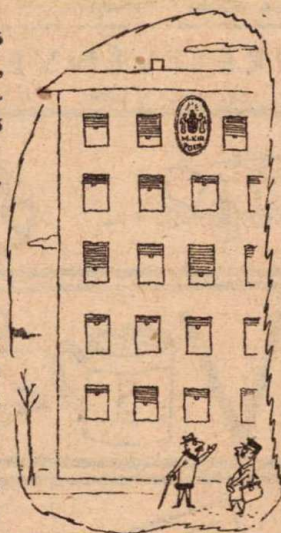
János bácsi, az öreg kézbesítő elmegy az ügyvédhez Juli nénivel, a feleségével. Aztán kiböki:

— Hát ügyvéd úr, én csak válni szeretnék.

Az ügyvéd így felel:

— Hát János bácsi, én jól ismerem magát, harminc évig élték békességben és most akarnak válni?

— Hát ennyit igazán csak megérdemlek, ügyvéd úr!

Becsületszavunkra 30 év előtt történt!

Egy postás meg egy atyafi áll az új posta-épület előtt.

— Milyen új épület ez sógor?

— Ez az új posta, láthatja!

— Hány ember dolgozhat benne?

— Körülbelül a fele...

POSTÁS REJTVÉNY ÖTTUSA

KÖZÖLJÜK OLVASÓINKKAL,

hogy a Képes Postás legutóbbi számából sajnálatos nyomdai hiba miatt kimaradt a rejtvény öttusánk beküldési határideje és a szó- és betűrejtvények pontértéke. Az első forduló rejtvénymegfejtésel közül csak a február 1-ig beérkezetteket vettük figyelembe. A második forduló beküldési határideje 1958 március 10.

A szó- és betűrejtvényt, valamint a keresztrejtvényeket beküldte: dr. Kovács Andorné postasegédtszti, Kecskemét 1.

Az I. fordulóban 50 pontos eredményt értek el

Szegner Anna Balassagyarmat, Morvai István Budapest, Szmandra István Budapest, Nagy Géza Budapest, Listán Lászlóné Kiskunlacháza, Gaes Sándorné Kiskunlacháza, Somfai Gizella Pécs, Szentes Ágnes Székesfehérvár, Zsedely Mária Székesfehérvár, Bandl Viktor Nagytétény, Novoth Ferenc Pest-újhely, Almásy Gyula Budapest, Balog Attila Balassagyarmat, Gábor Viktorné Budapest, Bachmann Jenőné Sárovar, Földes Lajos Sopron, Drával István Sopron, Botta János Békéscsaba, Nyilas József Békéscsaba, Katona Imre Budapest, Dankó László Győr, Apró Julianna Szeged, Németh Pál Sopron, Szó József Zalaegerszeg, Juhász Angéla Gyöngyös, Szűcs Gergely Budapest, Bese Sándor Budapest, dr. Tóth Lajos Budapest, dr. Széchenyi Béla Budapest, Kolecza Klára Budapest, Fábán Mária Budapest, Szent-

györgyvári József Budapest, Buday Béláné Budapest, Buday Ilona Budapest, Zsuffa Alice Budapest, Molnár György Budapest, Rózsás Ferenc Székesfehérvár, Kerekes Sándor Kiskúszállás, Tasnádi Mihályné Kerekeg, ifj. András István Hatvan, David Gizella Lengyel, dr. Tittton Pálné Budapest, Pestl Aladár Dunaharaszti, Bőse Piroška Sopron, Koppány Frigyesné Budapest, Salamon Ottó Mosonmagyaróvár, Tóth Béláné Debrecen, Halász Gábor Budapest, Kővári István Szeghalom, Kolecza Lajosné Budapest, Forrai Gabriella Miskolc, Sebán Pál Budapest, Oneri István Gödöllő, Pál Éva Budapest, Perjesi István Martonvásár, Csongrádi Ete Szeged, Kiss Ernő Debrecen, özv. Laezkó Dénesné Budapest, Szász-Varga Péter Budapest, Bene Lászlóné Budapest, Nóbik Ferenc Budapest, Major Sándor Budapest, Kallós Pál Budapest, Keeskés Csaba Budapest, Jankovics Lajosné Budapest, Stollmayer János Budapest, Szentirmai Béla Szolnok, Gonda Lajos Szolnok, Cseh Károly Enying, Németh József Kenderes, Csörgő Béla Budapest, Drotár Lajos Budapest, Szabó József Szeghalom, Farkas Ferenc Bonyhád, Cseke Margit Budapest, Pál Elvira Budapest, Ildódy Endre Debrecen, Kiss Ernő Debrecen, Fabók Sándorné Budapest, Cseke Zoltán Szolnok, Nádor Jenő Tiszapüspök, Bodza Éva Budapest, Burján József Hatvan, Kovács Antal Budapest, Albert György Veszprém, dr. Mikó Ferencné Budapest, Bakó Klára Szolnok, Pálffy Ildikó Budapest, Páldi Pál Véménd, Halász Imre Debrecen, Schneider Márta Néménd, dr. Kovács Andorné Kecskemét, Varsányi László Cegléd, Böri Lajosné Felsőgöd, Horányi Tamás Budapest, Gulyás Mária Békéscsaba, Korfán Magdolna Sarkad.

KÉPREJTVÉNYEK

(Egyenként 5 pont)

Morse

Hindu
szent
könyve

V

CSO

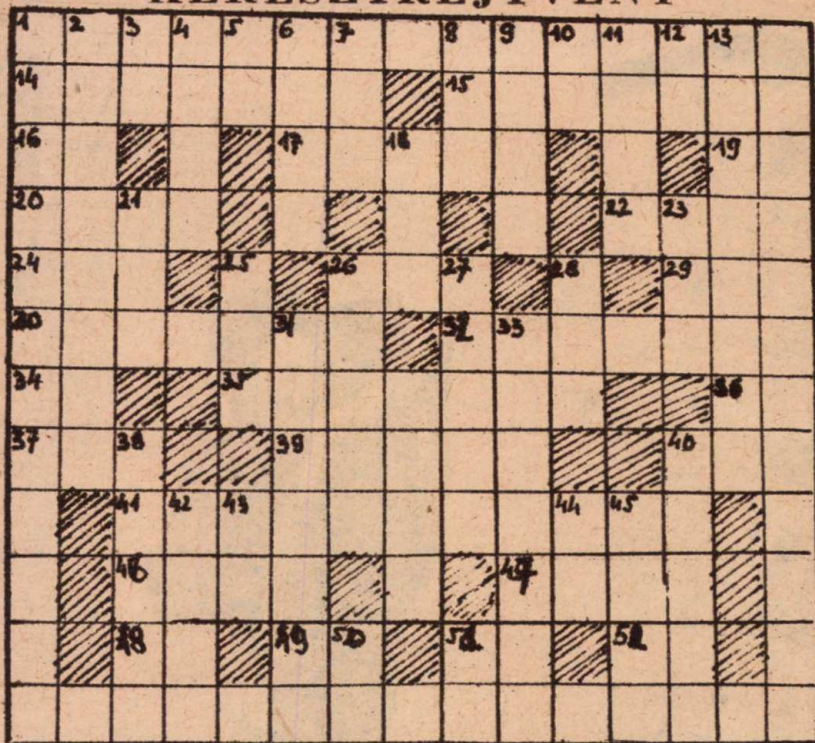

N-M

100 m

KERESZTREJTVÉNY

Vízszintes. 1. Kezelőnk feladata a hírlap-szolgáltatással kapcsolatban. 14. Nyomdaipar nyersanyaga. 15. Idegenvezető, N beszűrással. 16. Kocaklás. 17. Fájdalmat okoz. 19. Fonetikus betű. 20. Gyermekbénulás szérumának felfedezője. 22. Kévert adóz. 24. Gerhardt Hauptmann hőse, fonetikus. 26. Gyere angolul, fonetikus. 29. Francia utca. 30. Aki előre értesít. 32. ... ácia. 34. Számárhang. 35. Jávai ütőhangszerekből álló zenekar. 36. Állam Vasútak. 37. CRD. 39. Eszem. 40. Magyar Labdarugó Egyesület. 41. A „postás bácsi” mellett kezelőnk általánosan használt elnevezése. 46. Hal oroszul. 47. Tévedés görögül, fonetikus. 48. Fém. 49. Kérdőnévmás. 51. Helyhatározói rag németül. 52. RS.

Függőleges : 1. Kezelőnk feladata. 2. Privina fejedelem Mosaburg nevű örödménye volt ez. 3. Fenn angolul. 4. Sok jó. 5. Német névmás. 6. Harcgáz. 7. Elődje. 8. Angol jég. 9. Cukorkamárka. 10. EC. 11. Női becenév. 12. Vissza: görög betű. 13. Együtt neveli a mindkét nembeli ifjúságot. 18. Dunántúli község. 21. Vissza: beteg angolul. 23. Arany spanyolul. 25. Alaposan belefér. 27. Moabitáknál a Nap, a tűz és a háború istene. 28. Ót németül. 31. Latin származékszóval így

mondjuk azt, hogy gonosz lelkeké. 33. XIV. századbeli portugál költő, egy n beszűrással. 38. Durva ruhaanyag. 40. A táviró feltalálója, ékezzet. 42. Bal németül. 43. Háziállat. 44. Azonos mássalhangzók. 45. Ott németül. 50. Zamat. 51. Német kettős magánhangzó.

Beküldendő: Vízszintes 1, 41; függőleges: 1, 40. — (50 pont)

A képeket, ahol más aláírás nincs,
ALMÁSI LÁSZLÓ készítette

Képes Postás. A Szakszervezeti Tájékoztató képes melléklete

Kiadja a Postások Szabad Szakszervezete

Felelős kiadó: Horn Dezső

Szerkesztőség: Budapest,
XIV., Cházár András u. 13.

Telefon: 428-777.

Megjelent 30 000 példányban

58/5391 — Egyetemi Nyomda mélynyomása,
Budapest — Felelős vezető: Janka Gyula

ÁRA: 1,— FT

FAZEKAS IMRE: LEVÉLGYŰJTŐ
(Fotópályázatunkra érkezett)